

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **H. H. N.**, narozený X,
státní příslušník X,
toho času v Zařízení pro zajištění cizinců Balková,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-109/BA-BA01-HA15-2026 ze dne
19. 2. 2026,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Řízení před správním orgánem

1. Žalobce podal dne 27. 1. 2026 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žádost odůvodnil tím, že stal obětí podvodu. V květnu 2024 odcestoval z Vietnamu do Maďarska na základě

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

pracovního víza. Poté, co obdržel pobytovou kartičku, ale nedostal v Maďarsku žádnou práci. Na cestu do Maďarska si musel půjčit hodně peněz od lichvářů. Od té doby, co žalobce odjel z Vietnamu, mu lichváři pravidelně jednou za měsíc volali a vyhrožovali mu, že pokud nezaplatí, seberou mu dům. Fyzickým násilím mu zatím vyhrožováno nebylo. Žalobce však nějakou část dluhu již splatil. Pokud by dluh nesplácel, neví, co by se stalo.

2. Žalovaný žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona o azylu neudělil. Žalobce chtěl legalizovat svůj pobyt na území České republiky, aby zde mohl pracovat a splatit tak dluh, který mu ve Vietnamu vznikl v souvislosti s jeho vycestováním za prací do Maďarska. Nejednalo se však o azylově relevantní důvod. Co se týče obav z lidí, od kterých si žalobce půjčil peníze, žalovaný zdůraznil, že se žalobce nejprve musí obrátit s žádostí o pomoc na příslušné orgány ve své domovské zemi. Z ničeho nevyplývá, že by tak nemohl učinit. Žalobce tudíž neprokázal, že se na příslušné orgány obrátil, a ti mu pomoc odepřely poskytnout. Nadto žalovaný zdůraznil, že žalobce v řízení před policií o žádném dluhu ani strachu z návratu do Vietnamu nehovořil. Žalobce se tyto rozpory následně snažil vysvětlit. Žalovaný však vysvětlení nepovažoval za důvěryhodné.

II. Řízení před soudem

3. Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojil žalobou. Žalovaný podle něho řádně nezjistil skutkový stav věci a nevypořádal se s reálným rizikem vážné újmy, jež žalobci ve Vietnamu hrozila. Žalobce neplnil splátky a začaly mu vyhrožovat osoby, od kterých si peníze půjčil. Žalobci bylo mj. vyhrožováno tím, že mu unesou dceru, která žije ve Vietnamu a ublíží jeho rodině. Žalovaný se tedy nezabýval otázkou, zda státní orgány ve Vietnamu efektivně chrání osoby před lichvářskými a mafiánskými strukturami. Zda se tedy žalobce mohl bezpečně obrátit na policii a zda by jeho rodina nebyla vystavena odvetě. Žalobce tak měl za to, že splňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu.
4. Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou. Co se týče obav žalobce z kriminálního jednání osob, od kterých si žalobce půjčil peníze, žalovaný podotkl, že se jedná o hrozbu ze strany soukromých osob. Žalobce se musí nejprve obrátit s žádostí o pomoc na příslušné orgány ve své domovské zemi, což však neudělal. Žalobce přitom zemi opustil na základě svého rozhodnutí, a to z čistě ekonomických důvodů. Žalobce také o mezinárodní ochranu požádal až poté, co byl zadržen policií. Hlavním důvodem žádosti žalobce tedy byla snaha o setrvání na území České republiky a legalizace jeho pobytu.

III. Posouzení věci

5. Žaloba není důvodná. Žalobce požádal o mezinárodní ochranu, neboť chtěl v České republice legalizovat svůj pobyt. To samo o sobě není důvod pro udělení mezinárodní ochrany. Zároveň žalobce žádal o mezinárodní ochranu z ekonomických důvodů, nijak však neprokazoval, že mu v zemi původu nemůže být poskytnuta ochrana. Jde o typový případ žalobce s dluhy ve Vietnamu, které správní soudy řeší opakovaně a stejně (srov. usnesení NSS č. j. 2 Azs 290/2023-31 ze dne 28. 11. 2023 a č. j. 3 Azs 135/2025-37 ze dne 20. 3. 2026).

Doplňková ochrana z důvodu nebezpečí vážné újmy

6. Z hlediska podmínek pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 až § 14b zákona o azylu přichází ve věci žalobce do úvahy toliko důvodné obavy, že by mu ve Vietnamu hrozilo

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

skutečné nebezpečí vážné újmy spočívající v mučení nebo nelidském či ponižujícím zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu [§ 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu]. Jiné důvody do úvahy nepřichází zejména proto, že žalobce vůbec neuváděl obavu z pronásledování ze zákonem vyjmenovaných důvodů (§ 12 zákona o azylu). Žalovaný se otázkou existence důvodné obavy z hrozícího nebezpečí vážné újmy vypořádal řádně.

7. V průběhu správního řízení žalobce uvedl, že se do Vietnamu nechce vrátit, neboť se obává osob, od kterých si půjčil peníze. Část dluhu již uhradil. Konstatoval ale, že neví, co by se stalo, pokud by dluh nesplácel. Z takto tvrzených skutečností je zřejmé, že žalobce žádal o mezinárodní ochranu z ekonomických důvodů, které nelze bez přistoupení dalších okolností považovat za azylově relevantní důvody (srov. rozhodnutí NSS č. j. 3 Azs 20/2003-43 ze dne 30. 10. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003-54 ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 134/2014-48 ze dne 11. 12. 2015, č. j. 10 Azs 321/2022-26 ze dne 23. 1. 2023; č. j. 2 Azs 98/2024-28 ze dne 26. 6. 2024; č. j. 5 Azs 221/2024-27 ze dne 3. 12. 2024).

Soukromé osoby jako původci vážné újmy

8. Žalobce nicméně dále uvedl, že lidé, od kterých si peníze půjčil, jej každý měsíc upomínali. Pokud by dluh neuhradil, sebrali by mu dům. V řízení před soudem následně začal hovořit o tom, že pokud dluh neuhradí, unesou mu dceru a že nebezpečí by hrozilo i jeho rodině ve Vietnamu. Ve vztahu ke své osobě hovořil o hrozbě fyzického napadení, zastrahování, vydírání a psychickém nátlaku. Žalobce hovořil osobách jednajících jako lichváři, tedy o soukromých osobách.
9. Soud se tak dále zabýval tím, zda v průběhu správního řízení bylo prokázáno, že by žalobci ve Vietnamu hrozilo nebezpečí, které popisoval, resp. že by měl *důvodnou obavu ze skutečného nebezpečí vážné újmy* ze strany soukromých osob. Žalovaný v tomto ohledu správně odkázal na § 2 odst. 6 zákona o azylu, podle kterého se původcem pronásledování nebo vážné újmy rozumí i soukromá osoba, *avšak musí být prokázáno, že stát, strana nebo organizace včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu*. Subjektivní nedůvěra vůči vnitrostátním orgánům neodůvodňuje rezignaci na využití ochrany státu. Pokud však informace o zemi původu ukazují opodstatněnost této nedůvěry, nelze po žadateli o mezinárodní ochranu požadovat, aby vyčerpal prostředky vnitrostátní ochrany (srov. např. rozhodnutí NSS č. j. 5 Azs 62/2016-87 ze dne 31. 5. 2017, č. j. 5 Azs 172/2018-28 ze dne 17. 1. 2019, č. j. 6 Azs 139/2019-61 ze dne 13. 4. 2021).
10. Prokazovat jednotlivé skutečnosti je povinen primárně žadatel, nicméně žalovaný je povinen zajistit k žádosti maximální možné množství důkazů (včetně informací o zemi původu), a to jak těch, které vyvracejí tvrzení žadatele, tak těch, které je podporují (srov. rozsudek NSS č. j. 5 Azs 66/2008-70 ze dne 30. 9. 2008, č. 1749/2009 Sb. NSS).
11. Žalobce konkrétně neprokazoval nefunkčnost systému ochrany práv ve Vietnamu. V žalobě pouze uvedl, že se žalovaný nezabýval tím, zda se žalobce mohl bezpečně na policii ve Vietnamu obrátit. V rámci správního řízení neuvedl ničeho, z čeho by vyplývalo, že by se na státní orgány nemohl obrátit.
12. Žalovaný tedy vycházel zejména z informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra (Půjčky, úvěry a lichva) ze dne 26. 1. 2026, ze které vyplývá, že se situace ve Vietnamu od poskytnutí informace odboru azylové a migrační politiky Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Ministerstva vnitra (Půjčky, úvěry a lichva) ze dne 1. 2. 2024 nezměnila. Podle informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ze dne 1. 2. 2024 mají občané Vietnamu značnou nedůvěru k bankovním, ale i státním a dalším institucím. Z toho důvodu si často půjčují peníze od soukromých osob. Ty mohou poskytovat půjčky s maximální úrokovou sazbou 20 % p. a. Ve Vietnamu je však dostatečná právní úprava na ochranu osob, které se dostaly do problémů vlivem uzavření půjčky, která překračuje zákonné hranice. Pokud soukromé osoby poskytnou půjčku s úrokovou sazbou 100 % p. a. a výše, jedná se již o případ lichvy. Dlužníci se mohou v obou případech obrátit na příslušné orgány, které jim poskytnou pomoc. Je prověřován účel, ke kterému půjčené peníze sloužily, ale jinak nejsou dlužníci nijak postihováni.

13. Dále žalovaný vycházel z informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra (Bezpečnostní a politická situace v zemi) ze dne 23. 5. 2025, ze které vyplývá, že ze strany veřejnoprávních orgánů docházelo v některých případech ke špatnému zacházení s fyzickými osobami. Tyto případy se však týkaly zejména aktivistů a osob zapojených do politiky. Žalobce uvedl, že nikdy neměl problémy se státními orgány či bezpečnostními složkami ve Vietnamu. Rovněž nikdy neměl problémy kvůli rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení. Z informace tedy nevyplývá, že by ke špatnému zacházení mělo docházet vůči osobám, které se nacházejí v obdobných situacích jako žalobce. Protože jde o informaci z května 2025, nepovažoval ji soud ke dni rozhodnutí žalovaného v února 2026 za zastaralou s ohledem na absenci konkrétních tvrzení žalobce a skutečnosti, že druhá informace obstaraná žalovaným byla z ledna 2026.
14. Ve světle těchto informací neobstojí blíže neprokazované tvrzení žalobce, že se na příslušné orgány ve Vietnamu nemohl obrátit. Žalobce tak v řízení neuvedl žádné relevantní důvody, proč by ve Vietnamu systém ochrany práv nefungoval a z podkladů obstaraných žalovaným vyplývá, že je funkční. Žalobci tak po právu nebyla udělena mezinárodní ochrana ve formě doplňkové ochrany. Lze rovněž podotknout, že příběh žalobce s nesplaceným dluhem působí nevěrohodně, jak správně podotkl žalovaný. Žalobce v řízení před policií o žádném nebezpečí nehovořil. Žalobce rovněž v řízení před správním orgánem o žádném násilí, kterému by měl být případně od těchto osob vystaven, také nehovořil. Výslovně uvedl, že mu fyzickým násilím zatím vyhrožováno nebylo (srov. pohovor ze dne 3. 2. 2025). V řízení před soudem pak zmiňoval, že mu bylo vyhrožováno únosem jeho dcery. Rovněž hovořil o hrozbě fyzického napadení, zastrašování, vydírání a psychickém nátlaku. Tyto rozpory (změny) v tvrzeních žalobce, kterými stupňuje svůj azylový příběh, vypovídají o nevěrohodnosti jeho tvrzení.

IV. Závěr

15. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
16. Soud pouze na okraj poznamenává, že žalobce na rubru žaloby uvedl, že žádá o přiznání odkladného účinku. Žaloba však podle svého obsahu návrh na přiznání odkladného účinku neobsahuje. Nadto má žaloba odkladný účinek ze zákona (§ 32 odst. 2 zákona o azylu). Jelikož se tedy nejedná o nedostatek náležitosti podání, ale pouze jeho obsahu a žaloba má odkladný účinek ze zákona, soud v tomto ohledu neučinil žádnou formální výzvu k nápravě.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

17. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 22. dubna 2026

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce